

ПІДПРИЄМТСТВО, ЯК ВАЖЛИВІШИЙ СУБ'ЄКТ ФІНАСОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

Фінанси є однією з найбільш важливих і складних економічних категорій. Без них неможливе функціонування держави і діяльність юридичних та фізичних осіб. Фінанси відображають вартісний рух створеного у суспільстві валового внутрішнього продукту (ВВП) а також складні відносини між суб'єктами фінансів які виникають при цьому.

Фінанси є життєво важливою системою в економіці та суспільстві в цілому. Налагоджені фінансові відносини є запорукою нормальної життєдіяльності. Питаннями аналізу фінансів та їх визначення займалися багато науковців, наприклад, Е. Нікбахт і А. Гроппеллі. У книзі «Фінанси» автори визначають їх як «застосування різноманітних економічних прийомів для досягнення максимального достатку фірми». Ш.Бланкарт у підручнику «Державні фінанси в умовах демократії», дає визначення не фінансів, а фінансової науки, характеризуючи її як «економічний аналіз державної діяльності». Також дослідження проблеми визначення фінансів проведено В.Л. Андрущенко у монографії «Фінансова думка Заходу в ХХ столітті».

Що стосується системи фінансів України, то вона складається з основних двох складових: макрорівень фінансів та мікрорівень. Система фінансів зображена на рис. 1.

Рис. 1. Фінансова система

Сфера державних фінансів, що характеризує фінансову діяльність держави, поділяється на такі ланки: бюджет держави, державний кредит, фонди цільового призначення, фінанси державних підприємств. Сфера міжнародних фінансів відображає перерозподільно-обмінні відносини та централізацію ресурсів на світовому рівні. Вона складається з двох частин – міжнародних фінансових відносин та безпосередньо міжнародних фінансів. Сфера фінансового ринку охоплює кругообіг фінансових ресурсів як специфічного товару. За формою ресурсів фінансовий ринок поділяється на ринок грошей і ринок капіталів. Функціонування фінансового ринку забезпечується через відповідні інституції – банки, інституційні інвестори, фондові біржі [1].

Сфера фінансів суб'єктів господарювання відображає рух грошових потоків підприємств. Оскільки вони мають загальні принципи організації і методи здійснення фінансової діяльності, то ця сфера не поділяється на окремі ланки. Важливо сказати, що фінанси підприємств, як складова фінансової системи, посідають визначне місце у структурі фінансових відносин суспільства. Вони функціонують у матеріальній і нематеріальній сферах виробництва де створюється валовий внутрішній продукт і національний дохід – основні джерела фінансових ресурсів.

На макроекономічному рівні фінанси підприємств забезпечують формування фінансових ресурсів країни через бюджет і позабюджетні фонди. Саме тому від стану фінансів підприємств залежить можливість задоволення суспільних потреб та фінансова стійкість країни.

Так, станом на січень-лютий 2013 р. сума доходів зведеного бюджету України становила 69960,6 млн грн., що на 4250,9 млн. грн., або на 6,5% більше за аналогічний період 2012 р. До загального фонду державного бюджету за січень-лютий 2013 року надійшло 45079,4 млн. грн. Проти січня-лютого 2012 року фактичні надходження до загального фонду державного бюджету зросли на 324,4 млн. грн., або на 0,7%. А до спеціального фонду держбюджету у цьому ж періоді надійшло 9414,1 млн. грн. Порівняно з січнем-лютим 2012 р. надходження зросли на 33,5%, або на 2364,7 млн. грн. [2].

Фінанси підприємств функціонують на мікрорівні тому мають спільні ознаки та певні відмінності від фінансів держави в цілому. Загальною ознакою фінансів підприємств є те, що вони відображають сукупність економічних відносин, пов'язаних із розподілом ВВП. Специфічні ознаки виражають економічні відносини, що характеризують первинний розподіл вартості ВВП, формування та використання грошових доходів і децентралізованих фондів. Особливості фінансів підприємств зумовлені їх функціонуванням у різних галузях економіки, різноманітними організаційно-правовими формами господарювання [3].

Фінансова система України за останні 15 років зазнала істотних змін, але багато з них не дістали відповідного відображення у законодавстві. Українські підприємства повинні мати сприятливі умови для своєї діяльності. Чим краще умови, тим краще суб'єкти господарювання працюють та відповідно легше та своєчасно сплачують податки а звідси і поповнення бюджету країну та подальше розподілення коштів.

Україна потребує чіткої правової та адміністративної основи управління податково-бюджетною сферою. Це означає, що всі функції та механізми такого управління (бюджетною та позабюджетною діяльністю) повинні у повному обсязі регламентуватися законами та відповідними нормативними актами. Зрозуміло, що державні кошти слід виділяти та витратити лише за наявності відповідних на це правових повноважень [4].

Література

1. Опарін В.М. Фінанси (Загальна теорія): Навчальний посібник. – К.: КНЕУ, 2007. – 240с.
2. Інформація Міністерство фінансів України про стан виконання Зведеного та Державного бюджетів України за січень-лютий 2013 року[Електронний ресурс]. – Режим доступу: gov.ua/control/uk/publish/article/main?art_id=371334&cat_id=77440.
3. Фінансипідприємств: Підручник / Керівник авт. кол. і наук. ред. проф. А.М. Поддєрьогін. – К.: КНЕУ, 2000. – 460 с.
4. Орлюк О.П. Фінансове право: Навч. посібник. – К.: Юрінком Інтер, 2003. – 52с.

Кравець А.А., Лизунова О.М., к.е.н.

Красноармійський індустріальний інститут

ДВНЗ «Донецький національний технічний університет»

СОЦІАЛЬНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ЯК СУЧАСНИЙ НАПРЯМ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Соціальна політика за сучасних умов полягає у вирішенні суперечностей суспільного, соціального розвитку, які гальмують процес формування соціально-орієнтованої ринкової економіки, становлення середнього класу, соціальної мобільності, затвердження дійових механізмів соціального життєзабезпечення людини як головного суб'єкту соціального розвитку. На сьогодні менеджмент дозволяє орієнтуватися в інформаційних потоках, стимулює практичні вміння соціальних працівників та оптимальний вибір управлінського рішення, розширює організаційний контекст соціальної роботи та утворює актуальність нової соціальної норми діяльності в Україні. Таким чином, розгляд питання соціального менеджменту є актуальним.

Ця тема розглянута у наукових працях вітчизняних науковців: М.Ф. Головатого, М.П. Лукашевича, Сиченка В.В., Д.В.Валового, Давиденка В.К та інші. Але не дивлячись на те, що це питання достатньо досліджене, актуальність його на сьогоднішній день стає все більшою, що обумовлено нелегким станом економічної ситуації в Україні.

Метою роботи є розгляд впливу на суспільство соціального менеджменту, який